

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **M. E.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyněm,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního
hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2023, č. j. KUUK/099815/2023/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2023, č. j. KUUK/099815/2023/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Most, odbor dopravy a silničního hospodářství, (dále jen „Magistrát“) ze dne 27. 2. 2023, č. j. MmM/034101/2023/OSČ/MF, jímž byly dle § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobkyně proti záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 10. 2022 byl potvrzen. Žalobkyně současně požadovala přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se žalobkyní předloženými důkazy a návrhy. K tomu dále uvedla, že předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá, že běžnou praxí správních orgánů v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je i posouzení jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro záznam bodů. Zdůraznila zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobkyně za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Dále žalobkyně uvedla, že ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně namítala nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobkyně upozornila, že rozhodnutí lze i přes specifickou blokovo-řízení vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobkyně zmínila rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které nejsou dle jejího názoru v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázala také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, z něhož je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, že v rámci blokovo-řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.
4. Žalobkyně dále poukázala na rozhodnutí Krajského ředitelství Policie Jihočeského kraje č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, které zrušilo dle § 77 odst. 3 a § 98 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) rozhodnutí policejního orgánu, ve kterém byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a je zde nesoulad se zákonem. V dalším rozhodnutí dospěl odvolací policejní orgán k obdobnému názoru, přičemž navíc zdůraznil § 92 odst. 2 písm. f) zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), a taxativnost požadavků v zákoně stanovených. Absence formy zavinění v případě fyzické nepodnikající osoby je vždy dle názoru odvolacího policejního orgánu porušením zákona.
5. V návaznosti na shora uvedené žalobkyně namítala, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, jakého jednání se měl přestupek dopustit, a to s odkazem zejména na popis jednání v případech porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem a porušení povinnosti nadržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem. Podstatnou náležitostí je též, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a přestupek neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Dle žalobkyně mají být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

6. Konkrétně pak předmětným pokutovým blokům (vystaveným dne 23. 5. 2022 a 21. 6. 2022), v jejichž důsledku došlo k záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče, žalobkyně vytýkal tyto nedostatky. K pokutovému bloku ze dne 23. 5. 2022 namítala, že v kolonce č. 5 není vlivem zápisu jednoznačná právní kvalifikace povinnosti, kterou měla svým jednáním porušit. Údaje na rozhodnutí tedy nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty a dle žalobkyně se nemůže jednat o podklad způsobilý pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K pokutovému bloku ze dne 21. 6. 2022 žalobkyně namítala, že v kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měla žalobkyně dopustit, kdy je zde uvedena jako „125c/1p(,?)1“, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost žalobkyně za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. Dále k tomuto pokutovému bloku namítala, že v kolonce č. 7 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. Dle žalobkyně pak v kolonkách č. 8 a 9 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobkyní jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis žalobkyně, jímž je prokazován souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
7. Žalobkyně shrnula, že pokud nejsou přestupky v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, pak nejsou způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. V tomto směru odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Protože přestupky nebyly v daném případě konkrétně vymezeny, nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Konstatoval, že žalobní námitky jsou irelevantní a identické s odvolacími námitkami proti napadenému rozhodnutí Magistrátu, jimiž se žalovaný zabýval, předmětné pokutové bloky posoudil s jednotlivými oznámeními o uložení blokových pokut a podrobně je popsal v napadeném rozhodnutí.
9. K namítaným nedostatkům pokutového bloku ze dne 23. 5. 2022, žalovaný konstatoval, že v kolonce č. 5 je uvedeno datum, místo, paragrafové znění, přičemž zápis, byť přepisovaný, je čitelný a srozumitelný. Dále je doplněn slovním vyjádřením, kde je použito zkratk, ze kterých jednoznačně vyplývá, že žalobkyně při řízení motorového vozidla nebyla připoutána bezpečnostním pasem. Žalovaný porovnal napadený pokutový blok s oznámením o uložení blokové pokuty a shledal, že se jedná o relevantní podklad pro vydání rozhodnutí. K pokutovému bloku ze dne 21. 6. 2022 žalovaný uvedl, že je řádně vyplněn ve všech kolonkách, přičemž v kolonce č. 6, je uvedeno 125c/lfl, zákona o silničním provozu; z popisu skutku bylo zřejmé, kterou ze zákonných povinností žalobkyně konkrétně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

porušila, a slovní popis může být zkratkovitý s tím, že porušená povinnost je podrobněji vymezena v příslušném zákonném ustanovení, na něž se odkazuje. K námitce týkající se kolonky č. 7, 8 a 9 žalovaný konstatoval, že je zde uvedena forma zavinění, údaj o celkové výši uložené pokuty a specifikováno místo přestupku včetně data.

Posouzení věci soudem

10. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně vyslovila s tímto postupem souhlas a žalovaný se ve stanovené lhůtě dvou týdnů nevyjádřil, ačkoliv byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání uděluje.
11. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
12. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 31. 10. 2022, sp. zn. MmM/150390/2022/OSČ/MF, doručeným žalobkyni dne 2. 11. 2022, oznámil Magistrát žalobkyni, že ke dni 26. 10. 2022 dosáhla celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušením povinností stanovených zákonem o silničním provozu, a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu. Vyhotoven byl také výpis z bodového hodnocení řidiče. Téhož dne, tj. 2. 11. 2022, podala žalobkyně námitky, v nichž navrhla doplnění spisového materiálu o veškeré způsobilé podklady. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 19. 10. 2021, 4. 3. 2022, 23. 5. 2022, 21. 6. 2022 a 26. 10. 2022. K žádosti Magistrátu zaslala příslušná oddělení Policie České republiky spisovou dokumentaci k jednotlivým pokutovým blokům. Podkladem, na jehož základě dosáhla žalobkyně 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, tak byly i pokutové bloky vydané dne 23. 5. 2022 a 21. 6. 2022, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku.
14. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 24. 5. 2022, č. j. KRPB-113499/PŘ-2022-060043, ve spojení s blokem na pokutu ze dne 23. 5. 2022, č. S2705170, na částku 200 Kč, soud zjistil, že žalobkyně (identifikovaná jménem a příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu a číslem občanského průkazu) jako řidička motorového vozidla registrační značky X dne 23. 5. 2022 v 8:55 hod. na 15. km dálnice D2 směrem na Bratislavu nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. Tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Všechny kolonky bloku na pokutu jsou vyplněné. Přestože u právní kvalifikace došlo k přepisu příslušného ustanovení, je i z tohoto údaje patrné, že se žalobkyně dopustila porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provozu. I ostatní text v jednotlivých kolonkách uvedeného pokutového bloku je čitelný, je v něm popsána doba, místo i stručný popis přestupkového jednání: „*při řízení MV nebyla připoutána BP*“. Pokutový blok je podepsán oprávněnou osobou včetně uvedení jejího služebního čísla. Blok je podepsán žalobkyní a jeho obsah odpovídá skutečností uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

15. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 22. 6. 2022, č. j. KRPJ-75957-2/PŘ-2022-160041, ve spojení s blokem na pokutu ze dne 21. 6. 2022, č. K 3817274, na částku 300 Kč, soud zjistil, že žalobkyně (identifikovaná jménem a příjmením, datem narození, adresou místa trvalého pobytu a číslem občanského a řidičského průkazu) jako řidička motorového vozidla registrační značky X dne 21. 6. 2022 ve 21:20 hod. na 132. km dálnice D1 směrem na Brno držela za jízdy v ruce hovorové zařízení. Tím porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu. Všechny kolonky bloku na pokuty jsou vyplněné, jejich text je čitelný, je v něm popsána doba, místo i stručný popis přestupkového jednání („*během jízdy držela hovorové zařízení*“). V kolonce č. 6. je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek podle „§ 125c/1f1“ zákona o silničním provozu. Výše uložené sankce je uvedena v kolonce č. 8 (nikoli č. 7 jak tvrdí žalobkyně) a je vyjádřena jak číselně (300 Kč), tak i slovně (třista). Místo, kde byl napadený pokutový blok vydán je označeno v kolonce č. 9. pokutového bloku stejně jako místo spáchání přestupku, tzn. „*D1, směr Brno v 134 km*“. Pokutový blok je podepsán oprávněnou osobou s uvedením jejího služebního čísla. Blok je podepsán žalobkyní a jeho obsah plně odpovídá skutečností uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.
16. Žalobkyni bylo umožněno seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž měla možnost se ve věci též vyjádřit. Rozhodnutím ze dne 27. 2. 2023, č. j. MmM/034101/2023/OSČ/MF, rozhodl Magistrát o námitkách žalobkyně ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu tak, že tyto zamítl jako neodůvodněné s tím, že provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 10. 2022 se potvrzuje. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
17. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/VO, rozhodnutí MUCE 20786/2019 SO, ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020 a rozhodnutí ŘP/741/19-16/Ka z nichž je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je třeba zabývat se způsobilostí pokutových bloků pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky. Soud zjistil, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí výslovně nezabýval zmiňovanými rozhodnutími jiných správních orgánů, avšak žalovaný své rozhodnutí opřel o zákonnou úpravu a judikaturu Nejvyššího správního soudu. Ostatně sám žalobce na straně 6 svého odvolání pouze obecně uvedl, že „*za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i Krajskými úřady Moravskoslezského kraje či Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.*“ Soud shledal, že žalobce v odvolání nespecifikoval rozhodnutí jiných správních orgánů číslem jednacím a datem vydání a ani žádná taková rozhodnutí ke svému odvolání nepřiložil, žalovaný tedy objektivně vzato ani neměl možnost vyjádřit se ke konkrétním rozhodnutím jiných

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správních orgánů. Absence reakce žalovaného na rozhodnutí jiných správních orgánů je za popsané situace zcela pochopitelná, a proto nemůže činit žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

18. S přihlédnutím k odůvodnění napadeného rozhodnutí je dle názoru soudu zcela zřejmé, že se žalovaný vypořádal řádně se všemi odvolacími námitkami včetně námitek zpochybňujících způsoblost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Soud proto považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a námitky žalobce stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí za nedůvodné.
19. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
20. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je pak předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchaní přestupku sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.
21. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

22. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
23. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek uplatněných žalobkyní ve věci. Ta zpochybnila záznamy bodů v registru řidičů, které jí byly zaznamenány i na základě pokutových bloků ze dne 23. 5. 2022 a 21. 6. 2022. Soud přitom shledal, že údaje zaznamenané na uvedených pokutových blocích zcela odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
24. Jak je uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobkyně nenamítala, přičemž ani soud neshledal, že by takovou vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
25. V projednávané věci byly žalobkyni zaznamenané body mimo jiné za přestupky spáchané ve dnech 23. 5. 2022 a 21. 6. 2022. Soud tudíž prostudoval příslušné (žalobkyní konkrétně namítané) pokutové bloky a shledal, že je v nich žalobkyně jako přestupce jednoznačně identifikována, uveden je také stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, podle jakého ustanovení byl jí spácháný přestupek kvalifikován. Oba předmětné pokutové bloky jsou poté stvrzeny podpisem žalobkyně. Obsažena je též vždy totožnost oprávněné úřední osoby, a to uvedením služebního čísla, místo i datum vydání bloku.
26. Přestože předmětné pokutové bloky postrádají uvedení jména, příjmení a funkce oprávněné osoby a obsahují pouze její služební číslo a podpis, pak tato skutečnost nemůže mít vliv na jejich způsobilost jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru. Je tomu tak proto, že zákon o přestupcích, konkrétně § 85 odst. 4, v němž jsou náležitosti bloků upraveny, explicitně nevyžaduje, aby na pokutovém bloku bylo uvedeno jméno, příjmení či funkce pověřené osoby, která pokutu uložila, dokonce ani podpis této osoby. V tomto ustanovení se uvádí, že „pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.“ Neuvedení těchto údajů tedy nemohlo bez dalšího způsobit nezákonnost bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru. Ke stejnému závěru dospěla i judikatura Nejvyššího správního soudu, kdy např. v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, bylo vysloveno, že „[d]ovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní podobný stupeň přísnosti jako u směnky, což znamená, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011-40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.“ Stejně tak lze poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, podle kterého na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.

27. Pokud žalobkyně zpochybnila svými námitkami nedostatek náležitostí pokutových bloků z hlediska popisu skutku, pak se lze znovu dovolat rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, podle něhož „nelze s rigidní přísností posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým (...) odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, (...) [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
28. V nyní posuzovaném případě soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i ve svých dalších rozhodnutích (např. v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, nebo ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

As 467/2018-37), jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobkyně bylo v dotčených pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že najisto umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů. Jinými slovy, v dané věci hodnocené pokutové bloky po obsahové stránce zcela vyhověly nárokům, které na ně klade výše odkazovaná rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu.

29. Na tomto místě pak soud znovu upozorňuje na obsah již dříve rekapitulovaných bloků na pokutu ze dne 23. 5. 2022 a 21. 6. 2022. Soud přitom nad rámec uvedeného zdůrazňuje, že popisy skutků jsou jednak slovy dostatečně specifikovány a jednak jim odpovídají i odkazy na příslušná ustanovení zákona o silničním provozu. Konkrétně v pokutovém bloku ze dne 23. 5. 2022 je skutek, pro který byla žalobkyni uložena pokuta, jednoznačně a zcela konkrétně vymezen, neboť je z něho patrné, že žalobkyně jako řidička nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem. Stejně tak je v tomto pokutovém bloku odkaz na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, konkrétně na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a rovněž na ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku, tím že „v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“ Namítala-li žalobkyně u pokutového bloku ze dne 21. 6. 2022 neurčitost právní kvalifikace skutku, pak soud opakovaně zdůrazňuje, že podstatné je, zda je stanovení porušení zákonné povinnosti jednoznačné ve spojení s dalšími údaji. Lze sice připustit, že písm. f) uvedené v pokutovém bloku lze zaměnit i s písm. p), nicméně z popisu skutku, z něhož je zřejmé, že žalobkyně při jízdě držela hovorové zařízení, jednoznačně vyplývá, že se dopustila přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. („řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“), nikoli podle § 125c odst. 1 písm. p) bod 1. zákona o silničním provozu, když navíc ustanovení § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu ani písm. p) neobsahuje. Ani další namítané nedostatky nebyly v předmětném pokutovém bloku zjištěny, neboť obsahoval veškeré stanovené náležitosti, včetně výše uložené sankce, která byla ve shodné hodnotě uvedena jak číselně, tak i slovně.
30. Soud má dále za to, že pro potřeby blokového řízení je dostatečně určité vymezeno i místo a čas spáchání přestupku. Ztotožněna je nepochybně i osoba žalobkyně jako přestupce. Zcela zřejmá je též výše uložené sankce. Zřetelný je rovněž podpis žalobkyně jakožto přestupce, jejíž totožnost byla mj. ověřena osobním dokladem (občanským průkazem, resp. občanským i řidičským průkazem) s uvedením jeho čísla.
31. Ze všech důvodů výše uvedených je třeba shrnout, že z žalobkyní namítaných pokutových bloků je jednoznačně seznatelné, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována. Oba pokutové bloky obsahují základní popis přestupkových jednání a dále i odkaz na příslušné porušení ustanovení zákona o silničním provozu, uvedení doby, místa a času spáchání přestupku a všechny bloky obsahují označení přestupku, který byl spáchán. Oba bloky na pokutu jsou též naprosto čitelné a srozumitelné, přičemž tak v kontextu nadepsaných skutečností nelze nikterak přisvědčit obecným, resp. univerzálním, tvrzením žalobkyně, které se naprosto mýjí s obsahem samotného správního spisu ve věci.
32. Soud tedy uzavírá, že záznamy bodů žalobkyně v registru řidičů byly provedeny plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích (blokových pokut), která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

33. Soud tedy ze všech výše uvedených důvodů vyhodnotil žalobu v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a protože neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné

náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval. Proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. srpna 2024

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.